

Marti, 17 aprilie 2018

I

(Rezoluții, recomandări și avize)

REZOLUȚII

PARLAMENTUL EUROPEAN

P8_TA(2018)0095

O strategie europeană pentru promovarea culturilor proteice

Rezoluția Parlamentului European din 17 aprilie 2018 referitoare la o strategie europeană pentru promovarea culturilor proteice - încurajarea producției de plante proteice și leguminoase în sectorul agricol european (2017/2116(INI))

(2019/C 390/01)

Parlamentul European,

- având în vedere Rezoluția sa din 8 martie 2011 referitoare la deficitul de proteaginoase în UE: care este soluția la o veche problemă? ⁽¹⁾,
- având în vedere propunerea Comisiei din 14 septembrie 2016 de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii (Regulamentul „Omnibus”) (COM(2016)0605) și modificarea care vizează includerea unei cereri adresate Comisiei de a publica un „plan privind proteinele” până la sfârșitul lui 2018 ⁽²⁾,
- având în vedere „Declarația europeană privind soia” prezentată la 12 iunie 2017 în cadrul Consiliului Agricultură de către Germania și Ungaria și semnată ulterior de 14 state membre ⁽³⁾,
- având în vedere Decizia Consiliului 93/355/CEE din 8 iunie 1993 privind încheierea Memorandumului de înțelegere dintre Comunitatea Economică Europeană și Statele Unite ale Americii privind boabele oleaginoase în cadrul GATT ⁽⁴⁾,
- având în vedere documentul adoptat de Adunarea Generală a ONU la 25 septembrie 2015 intitulat „Transformarea lumii în care trăim: Agenda 2030 pentru dezvoltare durabilă”, în special obiectivele de dezvoltare durabilă (ODD) nr. 2, nr. 12 și nr. 15 incluse în acesta,
- având în vedere decizia Adunării Generale a Națiunilor Unite, luată cu ocazia celei de-a 68-a sesiuni, de a proclama oficial anul 2016 „Anul internațional al leguminoaselor”, sub egida Organizației Națiunilor Unite pentru Alimentație și Agricultură (FAO) ⁽⁵⁾,
- având în vedere studiul comandat de Departamentul tematic B al Parlamentului European la cererea Comisiei pentru agricultură și dezvoltare rurală intitulat „Rolul ecologic al culturilor proteice în noua politică agricolă comună” ⁽⁶⁾,
- având în vedere audierea organizată în Parlamentul European referitoare la îmbunătățirea aprovizionării Europei cu proteine vegetale,
- având în vedere Declarația „Soia Dunăreană” din 19 ianuarie 2013,
- având în vedere articolul 52 din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere raportul Comisiei pentru agricultură și dezvoltare rurală și avizul Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară (A8-0121/2018),

⁽¹⁾ JO C 199 E, 7.7.2012, p. 58.

⁽²⁾ A se vedea raportul referitor la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2012/2002, a Regulamentelor (UE) nr. 1296/2013, (UE) nr. 1301/2013, (UE) nr. 1303/2013, (UE) nr. 1304/2013, (UE) nr. 1305/2013, (UE) nr. 1306/2013, (UE) nr. 1307/2013, (UE) nr. 1308/2013, (UE) nr. 1309/2013, (UE) nr. 1316/2013, (UE) nr. 223/2014, (UE) nr. 283/2014, (UE) nr. 652/2014 ale Parlamentului European și ale Consiliului și a Deciziei nr. 541/2014/UE a Parlamentului European și a Consiliului (A8-0211/2017).

⁽³⁾ Secretariatul General al Consiliului 10055/17, Bruxelles, 7 iunie 2017.

⁽⁴⁾ JO L 147, 18.6.1993, p. 25.

⁽⁵⁾ Organizația Națiunilor Unite pentru Alimentație și Agricultură (FAO), „Anul internațional al leguminoaselor: Semințe nutritive pentru un viitor durabil”.

⁽⁶⁾ IP/B/AGRI/IC/2012-067 (PE 495.856).

Marți, 17 aprilie 2018

- A. întrucât UE este în continuare afectată de un deficit semnificativ de proteine vegetale din cauza nevoilor sectorului european al creșterii animalelor, care depinde de importurile de furaje din țări terțe, situație care aproape nu s-a schimbat în ciuda multiplelor intenții anunțate și a inițiativelor luate în acest domeniu de mai mult de 15 ani și în pofida utilizării în hrana pentru animale a coproduselor obținute din producția de biocarburanți; întrucât situația actuală din UE, caracterizată de importurile de proteine vegetale din America Latină (în principal soia), este nesustenabilă și demonstrează că trebuie să luăm măsuri mai energice, îndeosebi pentru a îmbunătăți sustenabilitatea acestor importuri;
- B. întrucât este esențială reducerea dependenței masive a Uniunii de importurile de plante proteice, care sunt utilizate în principal ca hrană pentru animale; întrucât, pe lângă impactul suferit de mediu în regiunile producătoare de soia, situația actuală prezintă riscuri majore, în special pentru sectorul creșterii animalelor din UE, întrucât a crescut substanțial volatilitatea prețurilor pe piețele internaționale;
- C. întrucât Parlamentul European s-a exprimat în repetate rânduri cu privire la proteine și la necesitatea unui plan european privind proteinele, fără ca inițiativele sale să fi fost, în realitate, urmate de efecte de natură să schimbe dependența UE de alte regiuni în ceea ce privește aprovizionarea cu proteine vegetale;
- D. întrucât din cauza izbucnirii crizei generate de encefalopatia spongiformă bovină, la nivel european s-a impus în mod corect o interdicție privind utilizarea făinii de origine animală în furaje ⁽⁷⁾, însă acest lucru a avut drept efect creșterea substanțială a importurilor de soia din America Latină;
- E. întrucât, prin urmare, Uniunea alocă numai 3 % dintre terenurile sale arabile cultivării plantelor proteice, iar aprovizionarea cu proteine vegetale se realizează în proporție de peste 75 % prin importuri, în principal din Brazilia, Argentina și Statele Unite;
- F. întrucât sectoarele creșterii animalelor din Uniune sunt extrem de sensibile la volatilitatea prețurilor și la denaturarea concurenței și depind de importurile de proteine vegetale accesibile ca preț și de înaltă calitate, ceea ce reprezintă o adevărată provocare pentru fermele europene;
- G. întrucât culturile proteice europene generează subproduse oleaginoase care pot contribui la economia circulară și pot reprezenta o resursă prețioasă pentru consumul uman, energia din surse regenerabile sau fabricarea de produse chimice ecologice; întrucât coproducția de proteine și de subproduse în UE favorizează reducerea importurilor de proteine OMG și de biocarburanți care contribuie la defrișări;
- H. întrucât problema proteinelor vegetale folosite în hrana animalelor a fost prea des analizată exclusiv din perspectiva materiilor bogate în proteine, împreună cu deficitul de proteine vegetale de care suferim și căutarea de materii prime destinate să completeze alimentația animalelor de fermă;
- I. întrucât este necesară o analiză mai cuprinzătoare a problemei cu care se confruntă UE legate de proteinele vegetale, pentru a elabora o strategie pe termen lung și un număr cât mai mare de părghii de acțiune în vederea reducerii mai eficiente a dependenței noastre de proteinele vegetale importate; întrucât această strategie reprezintă un instrument util în tranziția către sisteme agroalimentare și agricole mai sustenabile;
- J. întrucât proteinele, la fel ca energia, reprezintă o componentă esențială a alimentației noastre, care poate fi asigurată sub formă vegetală sau animală;
- K. întrucât proteinele vegetale reprezintă un aspect central al provocărilor legate de securitatea și suveranitatea alimentară (pentru alimentele destinate consumului uman și furaje), protecția mediului, schimbările climatice și energia din surse regenerabile; întrucât acestea sunt esențiale vieții și sunt prezente în toate alimentele consumate de oameni și animale;
- L. întrucât, la nivel european, producția totală de materii bogate în proteine a crescut de la 24,2 la 36,3 milioane de tone (+50 %) între 1994 și 2014, însă, în același timp, consumul a crescut de la 39,7 la 57,1 milioane de tone (+44 %); întrucât, prin urmare, deficitul global al Uniunii în ceea ce privește proteinele (20,8 tone în 2014) este în creștere; întrucât piața mondială a proteinelor vegetale, împreună cu cea a soiei și a făinii de soia, a evoluat considerabil în ultimii 50 de ani, iar consumul acestor materii prime a crescut brusc în toate statele membre, consumul de soia ajungând la aproape 36 de milioane de tone în prezent față de 2,42 milioane de tone în 1960; întrucât sectorul creșterii animalelor din UE depinde în mare măsură de importurile de boabe de soia și de făină de soia provenind din țări terțe, în special din America Latină; întrucât cererea de soia din UE determină cultivarea unei suprafețe de aproape 15 milioane de hectare, dintre care 13 milioane de hectare se află în America Latină;

⁽⁷⁾ Regulamentul (CE) nr. 999/2001 al Consiliului al Parlamentului European și al Consiliului din 22 mai 2001 de stabilire a unor reglementări pentru prevenirea, controlul și eradicarea anumitor forme transmisibile de encefalopatie spongiformă (JO L 147, 31.5.2001, p. 1).

Marți, 17 aprilie 2018

- M. întrucât cultivarea de plante proteice generează o valoare adăugată semnificativă pentru mediu, care nu este pus în pericol de utilizarea conexă a produselor fitosanitare;
- N. întrucât, în ultimii ani, China a devenit cel mai mare importator de soia din lume și a instituit o veritabilă strategie proprie și netransparentă pentru a garanta securitatea aprovizionării, care nu se înscrie în mecanismele tradiționale de piață și este bazată pe contracte de producție încheiate cu cel mai mare furnizor mondial de soia, și anume Brazilia, și pe investiții masive la fața locului în producție, în infrastructurile de prelucrare (zdrobire) și de transport portuar, în detrimentul mediului; întrucât această strategie de internaționalizare a sectoarelor agroalimentare din China ar putea afecta aprovizionarea cu soia și boabe oleaginoase a piețelor din Uniune, aceasta fiind de asemenea un client important al Braziliei, și ar putea periclita stabilitatea piețelor Uniunii;
- O. întrucât cea mai mare cantitate de soia importată în Uniune, îndeosebi de pe continentele americane, provine din culturi modificate genetic și întrucât, în rândul consumatorilor europeni, există o neîncredere cu privire la această tehnologie; întrucât există un interes tot mai mare pentru produsele locale fără modificări genetice și o preocupare din ce în ce mai mare cu privire la amprenta de carbon a importurilor; întrucât, în UE, producătorii de soia și unitățile de prelucrare a acesteia, producătorii de hrană pentru animale, dar și reprezentanții industriei alimentare (producătorii de carne, producătorii de lapte și ouă și alți utilizatori ai boabelor de soia), lanțurile comerciale și alte instituții vizate sprijină sistemele durabile de producție de soia, certificate drept neafectate de soiuri OMG;
- P. întrucât, pentru a putea satisface nevoia de produse alimentare din UE, agricultura europeană a fost transformată în cadrul politicii agricole comune (PAC); întrucât aceasta s-a intensificat, iar piețele de produse agricole și de materii prime au devenit deschise, ceea ce a sporit gradul de dependență al UE de importurile de proteine vegetale de pe continentul american; întrucât globalizarea a dus la uniformizarea practicilor alimentare și la specializarea exploatațiilor agricole, generând în cazul producției de proteine o circulație semnificativă a factorilor de producție agricolă pe distanțe lungi, fie vorba despre îngrășăminte azotate sintetice ori despre materii prime bogate în proteine pentru hrănirea animalelor de fermă, ceea ce afectează mediul și clima;
- Q. întrucât producția de culturi proteice, mai ales de soia, importate pentru producția de furaje, reprezintă în multe regiuni din afara Europei un factor major ce determină schimbarea destinației terenurilor și defrișările de la nivel mondial; întrucât sporirea producției de culturi proteice la nivel european ar putea constitui o completare importantă a măsurilor de promovare a lanțurilor de aprovizionare cu produse agricole de bază fără defrișări; întrucât soluționarea problemei globale a defrișărilor și a degradării pădurilor a devenit și mai importantă în lumina Agendei 2030 pentru dezvoltare durabilă și a Acordului de la Paris privind schimbările climatice;
- R. întrucât azotul necesar pentru alimentația plantelor și pentru producția de proteine vegetale, cu excepția culturilor leguminoase, este în prezent asigurat în principal de îngrășăminte azotate sintetice, care sunt costisitoare și a căror producție necesită un consum considerabil de energie, poluează resursele acvatice și cele atmosferice și are o amprentă ecologică ridicată deoarece utilizează în procesul de producție cantități importante de combustibili fosili; întrucât acest lucru nu contribuie la obiectivul economiei circulare și nici la utilizarea mai eficientă a resurselor și a fluxurilor de deșeuri; întrucât, în aceste condiții, este important să fie regândită problema proteinelor, de la stadiul de producție până la consum, în ceea ce privește eficiența producției și de mediu, cu gestionarea mai eficientă a ciclului azotului, inclusiv prin utilizarea și dezvoltarea de îngrășăminte azotate organice cum ar fi reciclarea substanțelor nutritive provenite din fluxurile de deșeuri organice precum gunoii de grajd;
- S. întrucât reducerea dependenței UE de importurile de proteine vegetale presupune axarea nu numai pe culturile bogate în proteine, care asigură nevoile animalelor rumegătoare și a celorlalte animale de fermă, dar și pe toate celelalte culturi (inclusiv iarba și suprafețele furajere) care, deși au un conținut mai scăzut de proteine, sunt cultivate pe suprafețe importante pe întreg teritoriul Uniunii; întrucât pășunatul pe pășuni al rumegătoarelor oferă multiple beneficii, inclusiv reducerea costurilor mijloacelor de producție agricolă;
- T. întrucât, fără îmbunătățirea profitabilității plantelor proteice, nu va avea loc o creștere a producției de proteine vegetale, iar în prezent se resimte nevoia unui plan strategic, eficace și ambițios de aprovizionare cu proteine vegetale, care să sprijine dezvoltarea durabilă a agriculturii europene; întrucât un astfel de plan necesită mobilizarea mai multor politici ale Uniunii, în special a PAC;
- U. întrucât, în cursul ultimelor decenii, Uniunea a utilizat trei pârgii principale de acțiune pentru a sprijini obiectivul independenței europene în materie de producție de proteine și boabe oleaginoase, și anume ajutorul voluntar cuplat pentru culturile de proteaginoase și de oleaginoase, politica UE în materie de biocarburanți și condiționalitatea introdusă de ultima reformă a PAC în ceea ce privește alocarea a 30 % din ajutoarele directe pentru punerea în aplicare a măsurilor de ecologizare, inclusiv obligația de a alocă 5 % din terenurile arabile zonelor de interes ecologic și decizia de a autoriza culturile de plante care fixează azotul și culturile intermediare;

Marți, 17 aprilie 2018

- V. întrucât interesul agricultorilor față de culturile care fixează azotul și culturile proteaginoase a crescut în mod semnificativ, deoarece în acest mod aceștia pot îndeplini cerințele politicii de ecologizare, și întrucât acest interes va încuraja amelioratorii de plante să își reia sau să își intensifice activitățile legate de aceste culturi;
- W. întrucât, în perioada 2000-2013, măsurile din cadrul PAC nu au reușit singure să inverseze tendința de scădere sau de stagnare a producției de proteine în Europa, ci, începând din 2013, combinarea acestor ajutoare cu măsurile de ecologizare, care permit cultivarea plantelor proteice în zone de interes ecologic, a condus la creșterea bruscă a producției de culturi proteaginoase în UE;
- X. întrucât acordul politic privind PAC, la care au ajuns Parlamentul, Consiliul și Comisia în 2013, prevede posibilitatea de a cultiva plante care fixează azotul în zonele de interes ecologic;
- Y. întrucât cercetările au arătat că producătorii de furaje adesea adaugă mai multe proteine în furaje decât se consideră necesar și întrucât creșterea eficienței poate fi realizată printr-o determinare mai precisă a conținutului de proteine necesar speciilor vizate;
- Z. întrucât, ca urmare a proporției reduse reprezentate de culturile de plante proteice în Uniune, numărul programelor de cercetare în domeniul proteinelor vegetale scade și, în egală măsură, sunt în declin formarea, inovarea și dobândirea de experiență practică în UE; întrucât ar trebui amplificată eficacitatea inovării și ar trebui intensificată politica privind cercetările din domeniul producției de proteine, însă acest lucru ar avea șanse de reușită numai dacă se sprijină pe angajamente pe termen mediu și lung; întrucât politica privind cercetările din domeniul producției de proteine ar trebui să includă și culturile leguminoase adaptate condițiilor locale, crescute de gospodăriile casnice;
- AA. întrucât va fi important să fie sprijinite activitățile de ameliorare a plantelor pentru a fi selecționate noi soiuri de plante proteice care să contribuie la creșterea producției de proteine în UE; întrucât activitățile efective de ameliorare a plantelor necesită o politică de cercetare pe termen lung, cu un nivel suficient de finanțare, și un mediu normativ adecvat, care să încurajeze inovarea;
- AB. întrucât Comisia a finanțat deja și se află în proces de finanțare a unei serii de proiecte relevante, inclusiv a celor din cadrul rubricii „SFS-44-2016: Un program comun de ameliorare a plantelor pentru a reduce dependența UE și a Chinei de importurile de proteine”; întrucât trebuie să se asigure comunicarea, difuzarea și exploatarea corespunzătoare a rezultatelor acestor proiecte, astfel încât viitoarele decizii politice în acest domeniu să se bazeze pe dovezi;
- AC. întrucât costul soiei aproape s-a dublat în termeni reali din 2007 până în prezent,
1. consideră că este oportună punerea în aplicare a unui vast plan strategic european de producție și aprovizionare cu proteine vegetale, care să se bazeze pe dezvoltarea durabilă a tuturor culturilor prezente în întreaga Uniune; consideră, de asemenea, că această schimbare implică o modificare substanțială a sistemelor noastre de producție pentru a le asigura fermierilor un venit suficient și a satisface cerințele economiei circulare și ale producției agricole sustenabile, pe baza unor principii precum agroecologia și alte practici ecologice, inclusiv strategii de hrănire a rumegătoarelor cu consum scăzut de factori de producție bazate atât pe pășuni permanente, cât și pe pajiști temporare pe terenuri arabile;
 2. solicită Comisiei să ia imediat măsuri care să vizeze evitarea oricărei reduceri a nivelului actual de producție a culturilor proteice, ținând seama în mod corespunzător de avantajele de mediu rezultate din cultivarea convențională a culturilor care fixează azotul în zonele de interes ecologic;
 3. constată că culturile proteice sunt benefice pentru mediu datorită capacității lor de a fixa azotul din atmosferă; observă, de asemenea, că printre aceste beneficii se află reducerea utilizării de îngrășăminte produse pe bază de combustibili fosili, îmbunătățirea calității și a fertilității solului, iar prin aplicarea principiului rotației se reduc bolile provocate de practica continuă a monoculturilor și se protejează și se ameliorează biodiversitatea; subliniază, de asemenea, că fixarea biologică a azotului de către aceste culturi poate contribui la reducerea costurilor legate de factorii de producție și a posibilelor efecte negative asupra mediului provocate de utilizarea excesivă a îngrășămintelor;
 4. solicită crearea unei platforme europene sprijinite de Observatorul european al pieței culturilor agricole, care să permită identificarea suprafețelor din Europa de cultivare a plantelor proteice, în funcție de categoriile de culturi și de localizarea lor, elaborarea de specificații tehnice accesibile tuturor agricultorilor, determinarea capacității europene de producție de proteine pentru a facilita introducerea pe piață a acestora și identificarea tuturor activităților de cercetare publice și private în materie de proteine;
 5. recomandă să fie avute în vedere toate sursele de proteine vegetale, inclusiv culturile utilizate atât în alimentația umană, cât și cele furajere, precum și un sprijin normativ destinat dezvoltării și comercializării de noi proteine vegetale; consideră, totuși, că sunt necesare cercetări suplimentare în ceea ce privește sursele alternative de proteine;

Marți, 17 aprilie 2018

6. ia act de faptul că producția de soia din America Latină constituie unul dintre factorii principali de determină schimbarea destinației terenurilor, care provoacă multiple probleme ecologice precum contaminarea apelor freatice cu pesticide, eroziunea solurilor, epuizarea rezervelor de apă și defrișarea, ceea ce duce la o reducere devastatoare a biodiversității; observă că producția de soia are urmări sociale și sanitare negative în țările producătoare, care sunt agravate de drepturile volatile de proprietate asupra terenurilor, de acapararea terenurilor, de expulzările forțate și de alte abuzuri ale drepturilor omului;

7. reamintește că criza ESB din anii 1990 și interdicția privind utilizarea proteinelor animale procesate pentru hrana animalelor, introdusă de Regulamentul (CE) nr. 999/2001, au determinat creșterea cererii de proteine vegetale în Europa; constată că sursele europene alternative de furaje proteice, cum ar fi făina de pește, sunt utilizate în sectorul piscicol european;

Obiectivele multiple ale planului

8. consideră că acest plan trebuie să maximizeze producția durabilă de biomasă pe suprafețele agricole relevante, dezvoltând acoperiri vegetale permanente, din care o parte poate fi consacrată aprovizionării cu proteine;

9. consideră că este necesar să se acorde o atenție specială potențialului culturilor de leguminoase, fie semințe, fie plante furajere, această familie prezentând multiple avantaje agricole, economice și de mediu, culturile respective prezentând în principal avantajul fixării azotului din aer datorită unui sistem simbiotic, care face posibilă reducerea utilizării de îngrășăminte azotate sintetice și o utilizare foarte redusă de pesticide; subliniază că culturile leguminoase lasă în urmă o structură bună a solului pentru următoarea recoltă datorită azotului fixat de acestea, ceea ce poate duce la creșterea randamentelor cu o proporție de la 10 % până la 20 %; atrage atenția asupra faptului că rotația culturilor îmbunătățește solul, reduce răspândirea bolilor și susține biodiversitatea;

10. în plus, subliniază că în sistemele de rotație a culturilor, inclusiv a culturilor de leguminoase, ciclurile de reproducere a dăunătorilor și a agenților patogeni sunt întrerupte, reducându-se astfel răspândirea bolilor la plante și necesitatea aplicării pesticidelor; constată că un beneficiu suplimentar este acela că se dezvoltă și biodiversitatea, prin desființarea monoculturilor permanente;

11. recomandă sprijinirea cultivării de soia în Europa, în special în cadrul măsurilor PAC, prin creșterea profitabilității și a competitivității acesteia, întrucât noi soiuri de soia deschid astăzi noi posibilități pentru unele regiuni la care se poate adapta această cultură, dar consideră că acest lucru nu ar trebui să vină în detrimentul cultivării altor plante de semințe cu conținut ridicat de proteine (lupin, bob, mazăre, năut, arahide etc.); consideră că această mare varietate de specii va permite să fie crescută la maximum producția de proteine în toate regiunile Europei, în funcție de condițiile climaterice ale acestora;

12. solicită să se acorde mai multă atenție gestionării culturilor de pășuni și trifoi care, având în vedere suprafețele importante pe care sunt cultivate, contribuie în mod semnificativ la satisfacerea nevoilor de proteine din hrana pentru animale (numai pentru rumegătoare); observă că culturile leguminoase, cum este trifoiul, pot evolua bine în pășuni;

13. recomandă reintroducerea culturilor de proteine vegetale precum soia, lucerna, bobul, mazărea și a culturilor precum trifoiul, sparceta și numeroase alte culturi de leguminoase în sistemele de cultivare și sistemele furajere dezvoltate la scară largă;

14. consideră că este oportun să se dezvolte filiere locale și regionale de producție și de prelucrare a proteinelor prin crearea de grupuri de agricultori și a unor legături mai strânse între producătorii de culturi arabile și crescătorii de animale (contracte de aprovizionare și de schimburi, înființarea unor instalații descentralizate, de dimensiuni mici și medii, pentru prelucrarea biologică a „proteinelor ecologice”), pentru ca aceștia să facă schimb de cunoștințe privind soiurile adecvate de leguminoase, rotația culturilor și solurile; consideră că este util, în acest sens, să fie sprijinită prin intermediul PAC asumarea de riscuri de către actorii din filierele directe de alimentare umană și animală pe bază de proteine; subliniază importanța contractelor directe dintre crescători și producătorii de hrană pentru animale;

15. încurajează promovarea producției de proteine vegetale de calitate și fără OMG, cu o trasabilitate și etichetare clare (atât în ceea ce privește locul de producție, cât și metodele utilizate), drept reacție la interesul tot mai mare al consumatorilor europeni față de produsele fără OMG;

16. consideră necesară sprijinirea autonomiei furajere a exploatațiilor și a regiunilor atât pentru rumegătoare, cât și pentru animalele monogastrice, inclusiv prin producția de furaje chiar în cadrul exploatațiilor agricole;

17. consideră că este de dorit să fie reduse la minimum pierderile de recolte și fluxurile de deșeuri și să se amelioreze calitatea nutrițională prin îmbunătățirea sistemelor de recoltare, conservare și prelucrare (uscare, ambalare etc.);

Marți, 17 aprilie 2018

18. consideră că, pentru a spori producția de proteine vegetale, este necesar să fie crescută rentabilitatea acestor culturi și să fie dezvoltate practici precum rotația culturilor (cu un ciclu minim de 3 ani) și asocierea culturilor leguminoase cu o cultură principală, precum și să fie sporită combinarea de soiuri și culturi în sectorul producției de leguminoase (trifoi/rapiță, triticală/mazăre etc.) și de furaje (graminee, lucernă, amestecurile de cereale etc.), pentru a se putea trece la un sistem agroalimentar mai durabil, sprijinind astfel trecerea de la monoculturile intensive din interiorul și din afara UE către sisteme agroecologice diversificate;

19. solicită să înceapă activități de cercetare în următoarele sectoare: adecvarea pentru utilizare în rotația culturilor și în culturi combinate, selecționarea de noi soiuri și specii care să le ofere agricultorilor flexibilitatea necesară pentru a se adapta la schimbările climatice, rezistența la stres, combinarea culturilor, creșterea randamentelor, conținutul de proteine și digestibilitatea furajelor (boabe germinate, boabe de rapiță etc.), sporirea rezistenței plantelor la boli, biologia germinării buruienilor ca o funcție de combatere a buruienilor, conversia furajelor și biostimulatorii; subliniază că este necesar ca agricultorii să dispună de un set coerent de instrumente, inclusiv de practici de gestionare, tehnici și produse de protecție a plantelor pentru a combate dăunătorii și alți factori care pot avea un impact negativ asupra randamentului și a dezvoltării culturilor;

20. solicită investiții consistente în activități de cercetare, inclusiv în selecția soiurilor pentru a îmbunătăți rezultatele agronomice ale acestor culturi, a crește interesul economic față de culturile proteice, deoarece acestea pot fi dezavantajate dacă sunt comparate cu rentabilitatea altor culturi, a asigura o diversitate mai mare a soiurilor pentru a garanta un randament ridicat, a soluționa problemele de ordin agronomic care limitează cultivarea plantelor proteice și a asigura un volum suficient, ceea ce este esențial pentru structurarea producției și a lanțurilor de distribuție; subliniază că este necesar, de asemenea, să fie dezvoltate culturi proteice care sunt mai bine adaptate la clima europeană, să fie îmbunătățită valoarea lor proteică și să fie garantată siguranța investițiilor pentru a stimula cercetările;

21. recomandă utilizarea într-o mai mare măsură a agriculturii de precizie, în special prin tehnici digitale, pentru a ajusta cât mai exact factorii de producție pentru creșterea plantelor și rațiile de furaje, în vederea limitării risipei și a unor anumite forme de poluare, și recomandă, de asemenea, utilizarea mai intensă a sistemelor mecanice de combatere a buruienilor;

22. intenționează să promoveze dobândirea de noi cunoștințe, transferul de cunoștințe, formarea de bază și continuă, precum și sprijinirea tuturor formelor de inovare și de cercetare aplicată, atât în ceea ce privește alimentele destinate consumului uman, cât și hrana pentru animale;

23. solicită sprijinirea tuturor formelor de inovare și de cercetare aplicate, prin punerea în comun a experiențelor și a cunoștințelor, în special cu ajutorul actorilor din teritoriu care oferă soluții inovatoare;

24. solicită elaborarea unor criterii de sustenabilitate pentru importurile de furaje, cu scopul de a asigura o producție sustenabilă de plante proteice în țările terțe, care să nu conducă la efecte ecologice sau sociale negative;

25. subliniază rolul important pe care îl poate avea educația alimentară în modelarea cererii de produse alimentare; subliniază necesitatea adoptării unor orientări privind regimul alimentar la nivelul UE sau al statelor membre, care să vizeze promovarea unei alimentații sănătoase, abordând în același timp preocupările de mediu asociate producției de alimente;

26. consideră că este esențial să se consolideze sprijinul tehnic acordat agricultorilor și serviciile de consiliere în vederea promovării producției sustenabile de proteine provenite din semințe și furajere;

Instrumentele planului

27. consideră că acest plan necesită mobilizarea și coordonarea mai multor politici ale UE: PAC, politica de cercetare, politicile de mediu și cele din domeniul climei, politica energetică, politica de vecinătate și politica comercială;

28. consideră că este important ca PAC să sprijine culturile proteice cu ajutorul unei serii de măsuri, cum ar fi plățile cuplate voluntare, care nu ar trebui să fie limitate la anumite culturi și regiuni aflate în dificultate pentru a genera mai multe acțiuni, și plățile pentru ecologizare, dar și cu ajutorul celui de-al doilea pilon, în special prin intermediul măsurilor agro-ecologice care vizează agricultura ecologică și alte tipuri de agricultură, calitatea investițiilor, sistemul de consiliere agricolă (SCA), formarea și, desigur, inovarea prin Programul pentru inovație și spirit antreprenorial; subliniază faptul că introducerea unei plăți cuplate a stimulat producția de culturi proteice în unele state membre;

Marți, 17 aprilie 2018

29. consideră că ar trebui să fie extrase învățăminte utile din recenta interdicție privind utilizarea pesticidelor în zonele de interes ecologic, chiar dacă, în 2016, acestea reprezentau 15 % din terenurile arabile din UE (opt milioane de hectare), iar aproape 40 % din aceste zone sunt utilizate pentru culturi care fixează azotul sau pentru culturi intermediare; consideră că, în cadrul mobilizării generale a tuturor suprafețelor agricole utilizabile prevăzută în planul de autonomie privind proteinele vegetale, zonele de interes ecologic pot fi mobilizate pentru producerea de proteine, atât prin agricultura tradițională, care recurge la protecția integrată împotriva dăunătorilor, ținând seama de faptul că agricultorii care cultivă aceste plante în zonele de interes ecologic prin agricultura tradițională nu au întotdeauna siguranța că vor fi în măsură să reacționeze la o invazie a dăunătorilor, cât și prin agricultura ecologică, având în vedere că pentru a înlocui importurile de soia în UE ar fi necesar ca în Uniune să se aloce culturii de soia echivalentul a aproape 17 milioane de hectare; consideră că zonele de interes ecologic sunt, pe de altă parte, esențiale pentru consolidarea biodiversității, care este amenințată, și a securității noastre alimentare, dat fiind că această biodiversitate, în special prin îmbunătățirea polenizării, poate determina creșterea cu aproximativ 20 % a randamentelor culturilor învecinate, care pot fi culturi proteice;

30. recomandă adaptarea modalității de ecologizare la menținerea pășunilor permanente, astfel încât să se țină seama mai bine, în anumite regiuni, de specificitatea lucernei simple sau amestecate cu graminee pe pășuni temporare cu o durată mai mare de 5 ani, această limită în ceea ce privește durata determinând încadrarea acestora în categoria pășunilor permanente definite de legislație, care limitează inversarea acestora dincolo de această perioadă de 5 ani, deși replantarea lor face posibilă producerea unui volum mare de furaje proteice și asigurarea unei mai mari autonomii a exploataților în cauză în materie de proteine;

31. salută faptul că, în contextul revizuirii „Omnibus” a politicii agricole comune, Parlamentul a obținut o reevaluare a coeficientului de conversie pentru culturile care fixează azotul de la 0,7 la 1, pentru a compensa interzicerea utilizării pesticidelor în zonele de interes ecologic;

32. consideră că strategia europeană privind proteinele ar trebui să țină seama de revizuirea Directivei privind energia din surse regenerabile, de dubla utilizare a proteinelor și de rolul ce le revine subproduselor, deșeurilor și reziduurilor generate de acestea în economia circulară și ar trebui să încurajeze rotația și diversificarea culturilor și utilizarea pârloagelor în conformitate cu măsurile de ecologizare din cadrul PAC;

33. consideră că este important ca viitoarea PAC să ia în considerare și alte propuneri menite să sprijine cultivarea de proteine vegetale, cum ar fi propunerile privind includerea unei componente leguminoase în sistemele de rotație cu un ciclu minim de trei ani pentru terenurile arabile; în această privință, subliniază că statele membre în care sunt răspândite bolile determinate de condițiile meteorologice umede pot necesita o perioadă de rotație mai lungă; consideră, de asemenea, deosebit de important să fie instituită o plată ecosistemică mai flexibilă decât plata pentru ecologizare, pentru a fi recunoscute beneficiile pe care le aduc biodiversității culturile leguminoase și oleaginoase, inclusiv pentru hrana polenizatorilor, să fie puse la dispoziția celor care inovează instrumente asociate riscurilor și să fie creată o subprioritate privind proteinele în politica de dezvoltare rurală;

34. insistă asupra instituirii de noi instrumente pentru a sprijini creșterea ofertei de proteine vegetale, în special de soia, și pentru a asigura implementarea echitabilă în toate statele membre;

35. consideră că cercetările desfășurate în prezent în domeniul unei strategii pentru culturile proteice este fragmentată și difuză; solicită intensificarea eforturilor în materie de cercetare, în special în cadrul sectorului public, privind culturile proteice puțin dezvoltate, care sunt potrivite atât pentru alimentele destinate consumului uman, cât și pentru hrana animalelor, însă de care investitorii privați sunt interesați într-o măsură redusă sau deloc, precum și proteinele alternative, cum ar fi proteinele provenite din insecte sau alge; solicită intensificarea cooperării între instituțiile de cercetare publice și private; subliniază necesitatea unui cadru de reglementare care să sprijine programele de cercetare și de inovare, pentru a se realiza o producție crescută și competitivă de proteine;

36. recomandă investiții sporite în proiecte de cercetare industrială și agricolă care se concentrează asupra creșterii calității și a diversității proteinelor funcționale pentru consumul uman;

37. consideră necesară asigurarea autonomiei noastre în aprovizionarea cu soia printr-o cooperare mai bună cu vecinii noștri și diversificarea surselor de aprovizionare cu proteine produse în afara UE, în special în țările vecine cu UE care au optat pentru Europa și care produc soia ce ar putea fi transportată în Uniune pe Dunăre; solicită ca aceste importuri să respecte aceleași standarde sociale și de mediu ca și producția intraeuropeană și recunoaște că soia fără OMG poate fi folosită pentru a satisface cererea consumatorilor;

38. constată că practicile agricole actuale sunt de neconceput fără cultivarea de soia, că această cultură leguminoasă foarte importantă aproape a dispărut de pe câmpurile europene în trecutul recent și că producția de soia a crescut de la 17 milioane de tone în 1960 la 319 milioane de tone în 2015;

39. solicită să fie adaptat cel de-al doilea pilon al PAC pentru o mai bună recunoaștere și remunerare a contribuției culturilor care asigură hrănirea polenizatorilor în perioada critică a sezonului (plantele care înfloresc timpuriu primăvara) și a rolului lor în oprirea scăderii populației de polenizatori;

Mărti, 17 aprilie 2018

40. sprijină instituirea de sisteme transparente de etichetare a produselor pe baza unor standarde de producție certificate, cum ar fi standardele Danube Soya și Europe Soya;

41. consideră că, deși acordul Blair House din 1992 este încă în vigoare, acesta este depășit de facto și nu ar trebuie să constituie o piedică în calea dezvoltării sustenabile a culturilor proteice în Europa;

o

o o

42. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.
